

части — и съ: подлежаще-то, сказуемо-то и свърска-тъ:

215 — *Подлежаще-то* ни показва предмета-тъ на разсѣдока-тъ; — *Сказуемо-то*, негово-то състояніе или качество-то което му отдаваме; — *Свърска-тъ* е която съединява подлежаще-то съ сказуемо-то. Като на примѣръ въ по горниѣ-то предложене: *Богъ е правосѣденъ*; *Богъ* е предмета-тъ за когото разсѣждаваме, ето *подлежаще-то*; *правосѣденъ* е качество-то, което нахождаме въ Бога, ето *сказуемо-то*; *е* е глагола-тъ който свързва двя-тъ горни части, ето *свърска-тъ*.

216 — *Подлежаще-то* може да е едно съществително, едно мѣстоименіе или единъ глаголъ съ частица-тъ *да*.

217 — *Свърска-тъ* е съкоги глагола-тъ *сѣмъ*, който, или просто ся поставя като: *азъ сѣмъ учитель*, или ся съединява съ сказуемо-то, като: *азъ учиъ* = *азъ сѣмъ учитель*; *азъ пишиъ* = *азъ сѣмъ писателъ*. (1)

218 — *Сказуемо-то* може да е едно прилагателно, едно съществително, едно мѣстоименіе или едно причастіе.

П р и м ѣ р и :

Человѣка-тъ е разуменъ;

Той е подражателъ (подражава) на добро-то;

Да краде му е срамота.

Тая книга е моя,

Ти си я зель.

(1) Сичен-тъ глаголи сѣ съставени отъ глагола-тъ *сѣмъ* и отъ